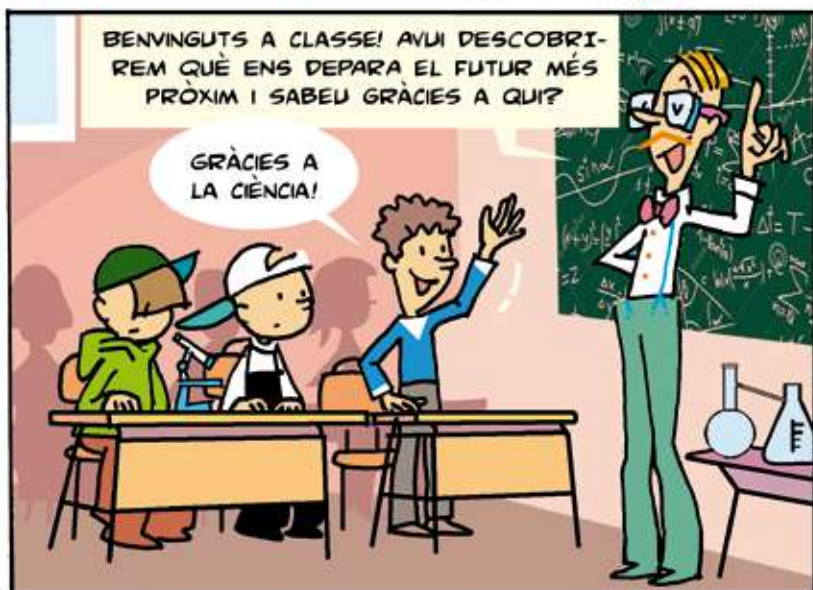

REVISTA PER A XIQUETS I XIQUETES · NÚM. 330 · set-oct · 2025 · 5€

L'AULA DE CIÈNCIA

AIXÒ ERA I NO ERA...

AMOR DESTIU

Joan Escrivà Avinyó

El sol s'enlairava lentament sobre l'horitzó tenyint el cel de taronja i rosa. La platja encara era tranquil·la, només amb el so constant de les onades i algun estel que s'esvaïa. Clara, de setze anys, caminava descalça per la sorra humida amb un llibre sota el braç. Sempre li havia agradat llegir a primera hora, quan encara feia fresqueta.

Aquell matí, però, algú trencà la seua rutina. A pocs metres, un xiquet recollia petxines. Era l'Adrià, que passava l'estiu al poble per primera vegada. Els seus ulls brillaven d'una manera especial, com si també foren part de la mar. Quan es miraren, Clara va sentir una punxada dolça al cor.

—Bon dia —va dir ell amb un somriure tímid.

—Bon dia —respongué ella, sorpresa de com de fàcil era contestar. —Què fas?

—Agafe petxines per a fer collars —. En veure el llibre no s'atreví a preguntar-li si buscava un lloc per a llegir. Com n'era de tímid.

Des d'aquell moment, les seues passes es van començar a trobar cada dia i acabaren sent amics. Parlaven de coses senzilles: llibres, música amb llargues passejades per la vora de l'aigua.

El temps semblava més lent quan eren junts. Les ves-

prades es tenyien d'or mentre nedaven i jugaven a esguitar-se. Vesprades màgiques, asseguts a la sorra mirant com la lluna sortia i s'il·luminava sobre la superfície del mar. Tot era senzill, però en aquella senzillesa hi havia una bellesa immensa.

Clara descobria en l'Adrià una sensibilitat inesperada: li agradava dibuixar les petxines que trobava, o inventar històries sobre els vaixells que passaven a l'horitzó. I ell trobava en ella una llum que no sabia descriure, com si cada paraula que deia li fera vibrar totes les partícules del seu cos.

Una tarda, després d'haver estat jugant a fer castells de sorra, van decidir esperar junts la posta de sol. El cel s'omplia de colors que semblaven pintats amb mans d'artista. La platja es va quedar solitària. Tots dos estaven en silenci, però era un silenci ple, ple de tot allò que no calia dir.

Quan el sol es va amagar del tot, Clara es va girar cap a ell. L'Adrià també ho va fer. Els seus ulls es van trobar i, sense pensar, es van acostar lentament. El món es va aturar en aquell instant: només quedaven les ones, el vent suau i ells dos. Clara obrigué de sobte els ulls i els va fixar en Adrià.

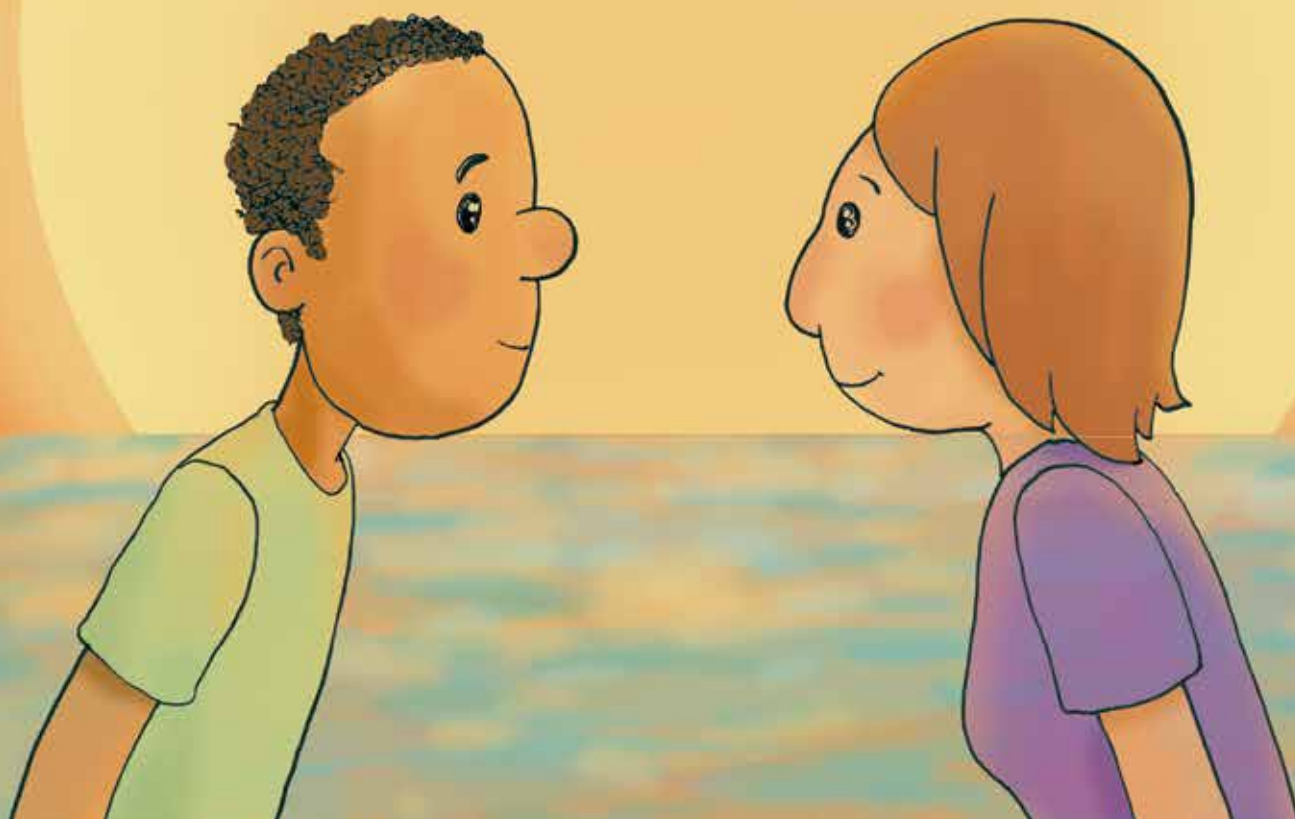
—Això que tens al nas és un moc?

—Ostres!

CAVIL·LEM

—T'has enamorat aquest estiu?

—Recorda els millors moments de l'estiu i comparteix-los en classe.

US CONTARÉ UNA HISTÒRIA QUE US AGRADARÀ, COM A MI, QUAN ME LA CONTAREN...

MIRA, DUES PLOMES QUINES FLORS HE TROBAT. MAI NO N'HAVIA VIST TAN BONIQUES I OLOROSES!

DUES PLOMES ERA UN XIQUET QUE VIVIA A LA TRIBU DELS INDIS APÍTXATS, TENIA UNA AMIGA QUE ES DEIA GASELA...

ALESHORES

ANEM-NOS-EN AL BOSC A COLLIR MORES I ALTRES FRUITS

LES ABELLES SABEN ON ANAR PER PRODUIR LA DOLÇA MEL...

SÍ! SERÀ DIVERTIT...

EM FARE UNA DIADEMA COM LES PRINCESSES DELS CONTES DE FADES...

BONA IDEA!

T'AGRADA LA MEUA LLIGADURA?

MOLT! ETS COM UNA GERRETA DE MEL!

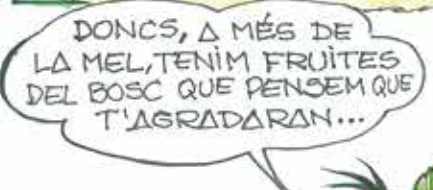
PROP D'ALLÍ

MMM... QUINA OLORETA FA LA MEL... M'ENCISA!

A L'INSTANT

ECOLOGIA

notícia del web d'Acció Ecologista Agró

Acabem de conèixer la voluntat de construir unes macroplantes fotovoltaïques al Camp de Morvedre. Aquestes serviran per a ajudar en la producció de bateries elèctriques. El problema és que no tenen en compte les condicions del terreny i se sospita que això puga afavorir inundacions perquè les volen fer en una zona on suposaria un increment del 18,6% en l'escorrentia de les aigües, i podria agreujar les inundacions. Segur que no és difícil fer projectes que perjudiquen l'entorn, només s'ha de preguntar als ecologistes i fer les coses amb cura.

Zones inundades a Almadà
Foto de l'Associació Almadà Viva.

ANIMALS

LES ESPONGES DE MAR

Pareixen plantes, però són animals. Mengen a través de la filtració, com no tenen estómac ni aparell digestiu necessiten que els passe l'aigua per dins i així agafen els nutrients. Tenen moltes formes i colors i ajuden a crear els esculls marins. Els grecs ja les utilitzaven com estris d'higiene personal. Que boniques que són les esponges!

FOTO DE: Twilight Zone Expedition Team 2007.

SUBSCRIU-T'HI EN WWW.CAMACUC.COM

EQUIP CAMACUC

Joan Escrivà, Joan Escrivà Avinyó, Escola Valenciana, Toni Cabo, Burguitos, Pere Amorós, Natxo Ciscar, Manel Gimeno, Jesus Huguet, José Fonollosa, Reinoso, M. José García, Carles Tarazona, Marc Llorens, Rubén Martínez Moreno, Zoraida Zaro, Encarna Signes, Carles Albuixech, David Sanchis, Maria Ciscar Blasco, Toni Ciscar Blasco, Bea Jiménez, Teresa Luz, Raquel Taberner.

Portada: Marc Llorens

Correcció: Silvia Ureña

Publicitat: Dep. propi

ISSN: 1130-6408 DL: V-1616.1989

Impressió: Set i Set impressors, Tel. 96 297 02 01

Subsc. anual: 25 euros

RECOMANEM

UN VAIXELL AL JARDÍ

Joan i Carles Lladonja
Recomanada a partir de 11 anys

Aquesta pel·lícula d'animació té una narrativa calmada i bonica, amb una estètica molt pictòrica. Conta la història del jove François, que acaba de fer 11 anys, i inicia amb el seu pare Pierre la construcció d'una rèplica del Spray, el legendari vaixell amb què el famós totiuva Slocum va fer la volta al món en solitari l'any 1895. Aneu a veure-la, segur que us agradarà. Estrena el 26 de setembre.

Més info en: packmagic.cat

Amics de
col·laboració
de

Conselleria d'Educació,
Universitats i Ocupació

appec
col·lectors de revistes i diàrits

Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

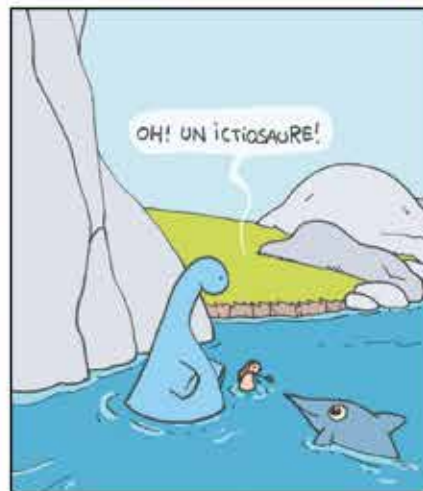
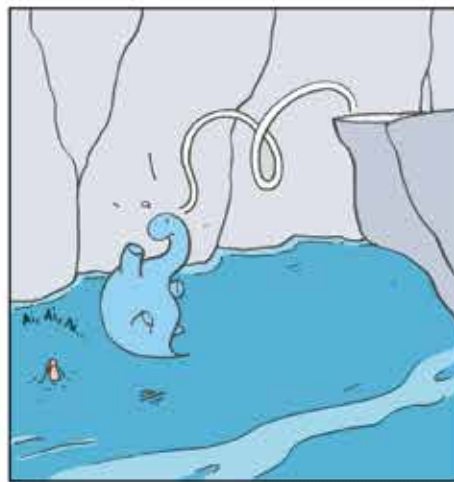
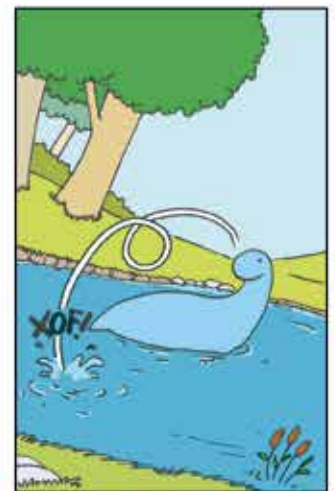

Nou
Gremial.com

Unió
Gremial
Associació de propietaris i
administradors de lloguers, habitatges

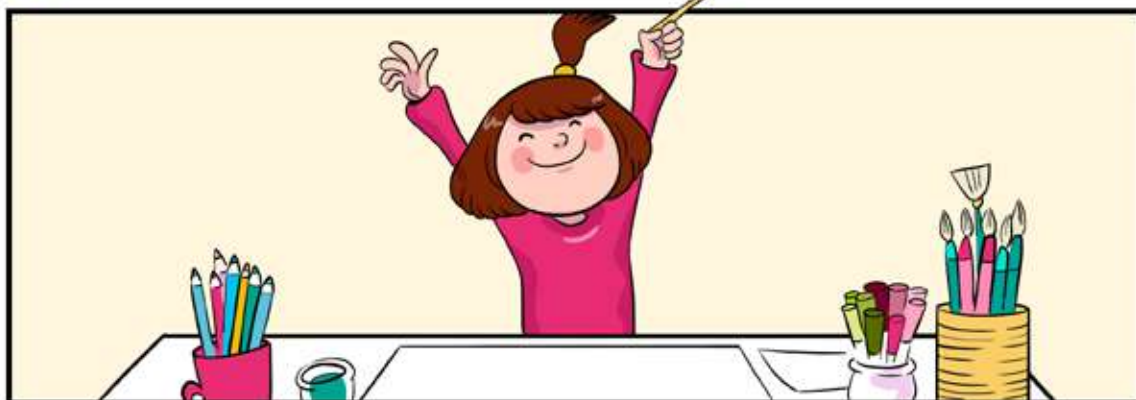

LA PETITA DIBUIXANT

LES TAQUES DEL DIBUIX

LAURA
DÍEZ

NO, SI... ANNA, EM
PAREIX MOLT BÉ,
PERÒ SEMBLA
QUE SEMPRE SOC
JO LA QUE ACABA
AMB LA PART
AVORRIDA!!

LA PETITA DIBUIXANT

UN RETOLADOR, DOS RETOLADORS...

LAURA
DÍEZ

LA PETITA DIBUIXANT

LA BATALLA ENTRE LLAPIS I PORTAMINES

LAURA
DÍEZ

CATALUNYA, LA MILLOR CUINA DEL MÓN

Entre tots i totes
hem fet de la
nostra gastronomia,
la millor cuina
del món.

Nyam
Nyam
**BON
PROFIT**

Gaudeix-la aquí

catalunya.com

REGIÓ MUNDIAL DE LA GASTRONOMIA
CATALUNYA 2025

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
tothom!!!

Francesc Ferrer i Pastor, el senyor de les paraules

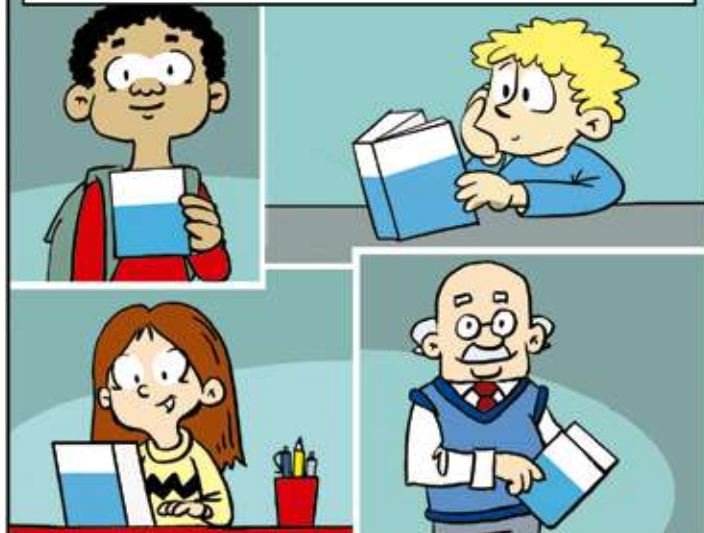

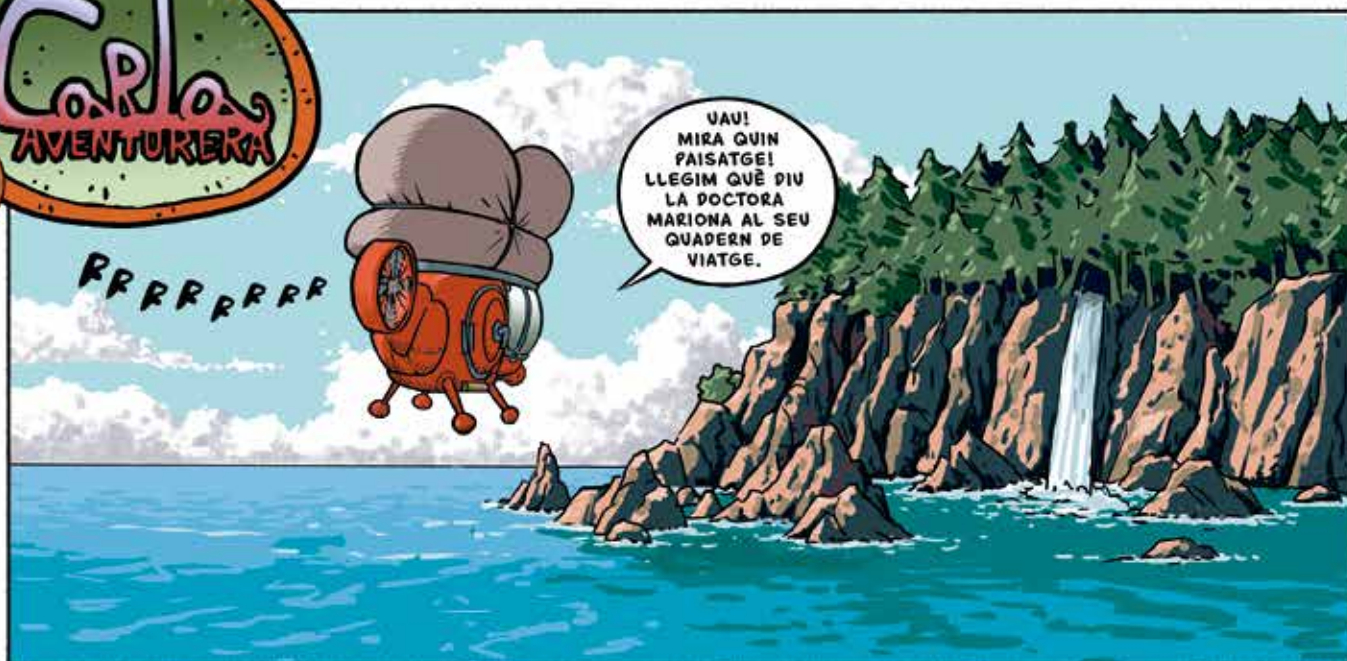

DESPRÉS EN VINGUEREN MOLTS MÉS: DE GRAMÀTICA, D'ORTOGRAFIA... FINS I TOT, LLIBRETS DE FALLES...

EL XIQUET QUE HAVIA NASCUT AMB EL DO DE L'AMOR PER LES PARAULES VA FER L'OBRA EN VALENCIÀ MÉS POPULAR DEL SEGLE XX: EL SEU VOCABULARI, EL BLANC I BLAU, QUE CONTINUA SENT UNA EINA MOLT ÚTIL EN EL MÓN ESCOLAR.

CONTES DE L'ONCLE PERE

avui: Vicent, la hidrocutió.

Hola, xiquetes
i xiquets! Aquest estiu
abans del bany a la platja o
a la piscina heu estat atents
a la hidrocutió? No
coneixeu la paraula?
He, he, he!

Tampoc
he menjat tant!
Sols una orxata i
dos fartons!

I ja han passat
més de tres
hores d'això!

No és pel tall
de digestió, Arnau!
És perquè no pots
banyar-te en l'aquari
del zoològic!

Ja ho heu esdevinat?
La hidrocutió o tall de
digestió és un problema
de salut causat per una
diferència brusca de
temperatura.

Sí, vull dues coques
de tomaca, tres de
ceba i una d'oli i
sal amb anxoveta!

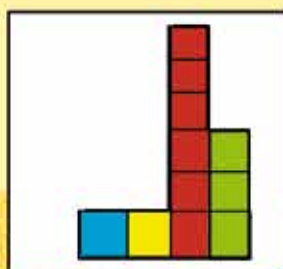
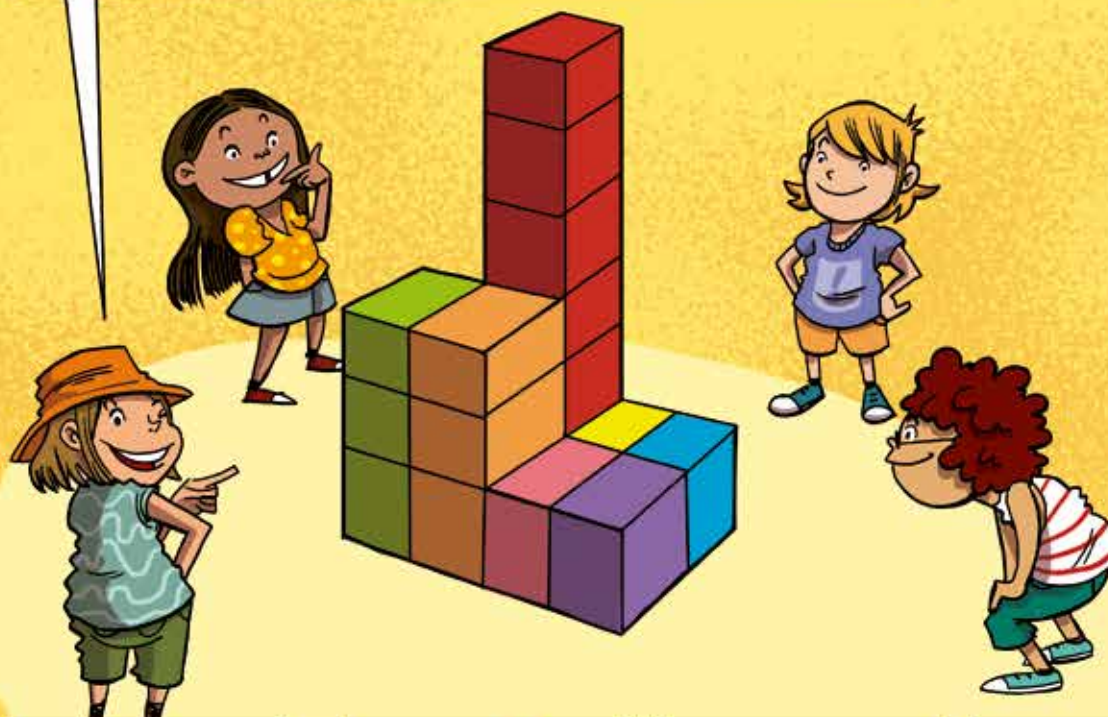
Fer un bon
esmorzar és
un goig cada dia
de l'any!

Amorós

PASSA TEMPS

CADASCÚ DE NOSALTRES TENIM UNA VISTA DISTINTA D'AQUESTS BLOCS. QUI CREUS QUE HA DIBUIXAT EIXA? SÉRIES CAPAÇ DE DIBUIXAR EL QUE VEIEM ELS ALTRES DES DELS NOSTRES LLOCS?

AQUESTES PARAULES CORRESPONEN A PARTS DEL COS, NOMS D'ARBRES I D'OCELLS. EN QUINA CAIXA VA CADASCUNA?

QUEIXAL

PUPUT

XORIGUER

GAMARÚS

SALZE

POLZE

SURERA

CUCUT

TIMÓ

AIXELLA

BESCOLL

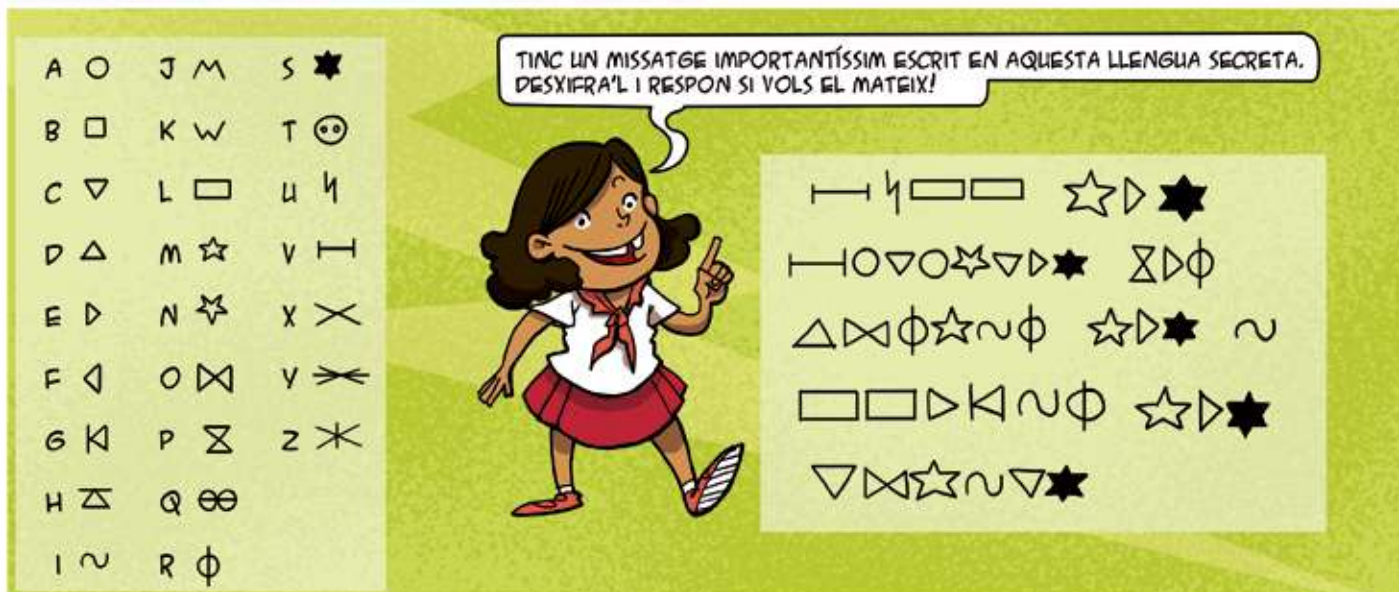
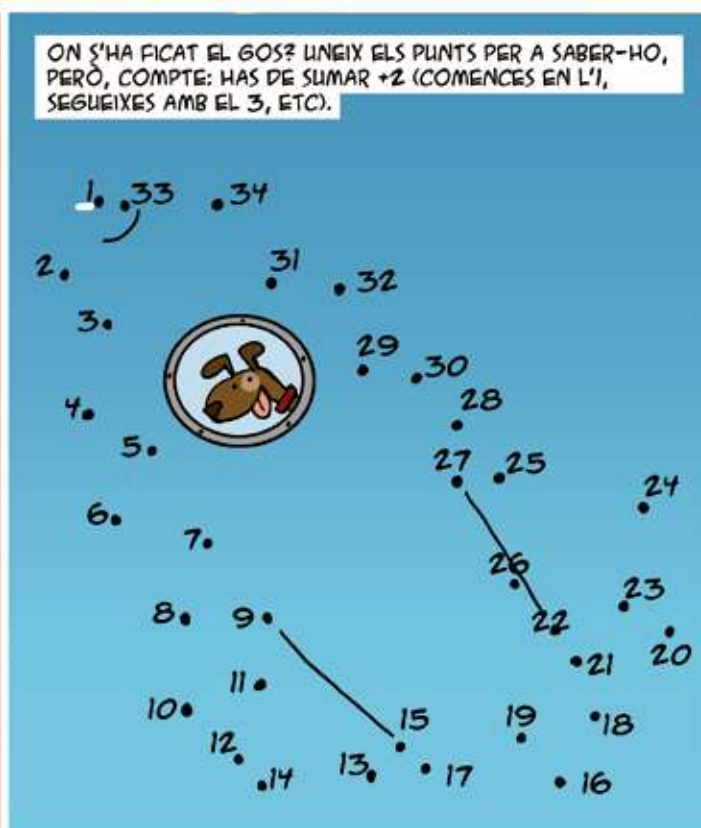
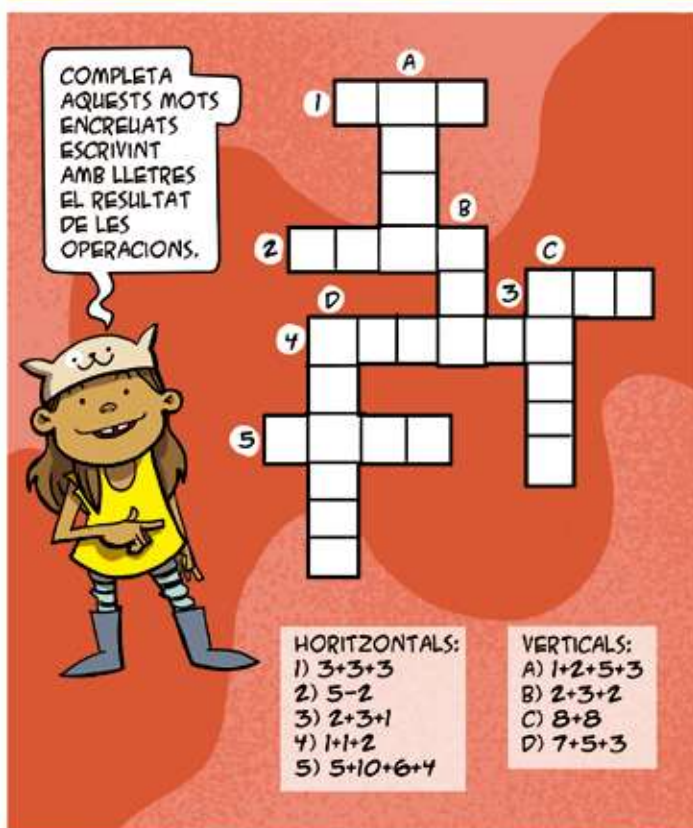
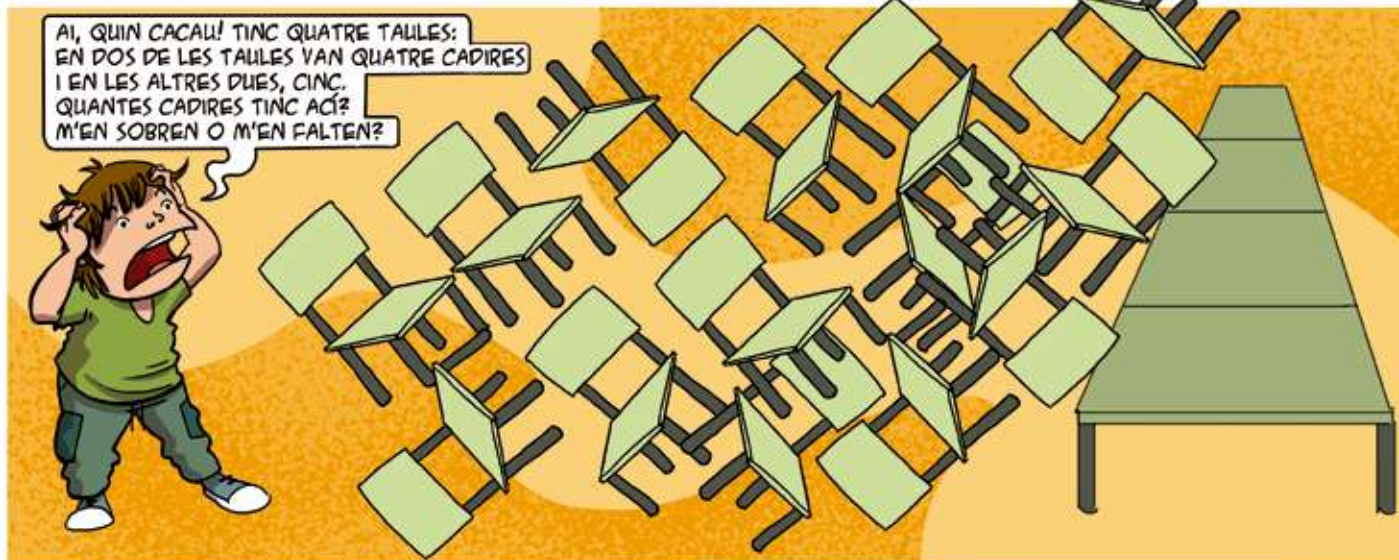
MALIC

FENOLL

AURÓ

VOLTOR

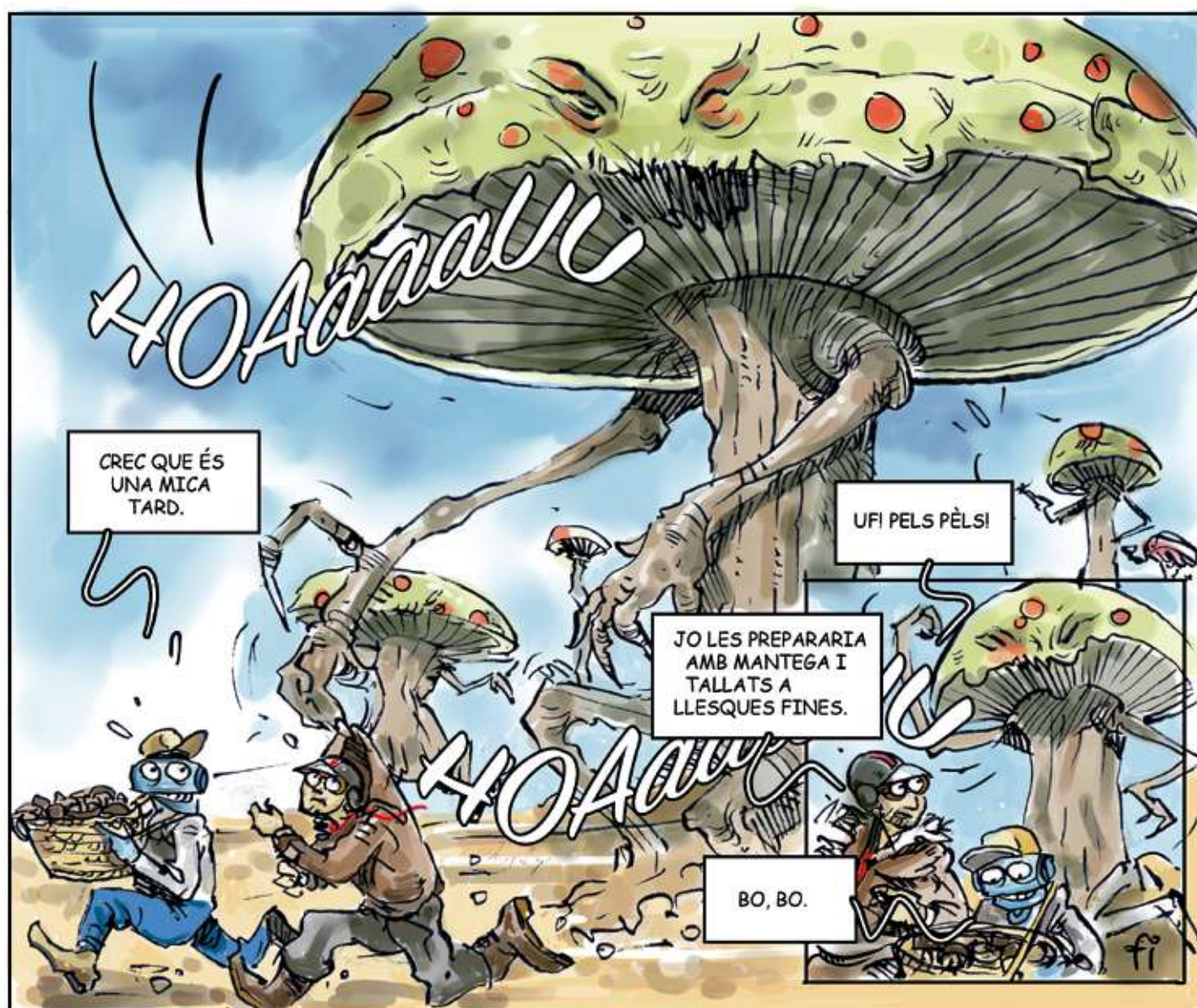

NICASI I BLAI

BUR
GUI
TOS

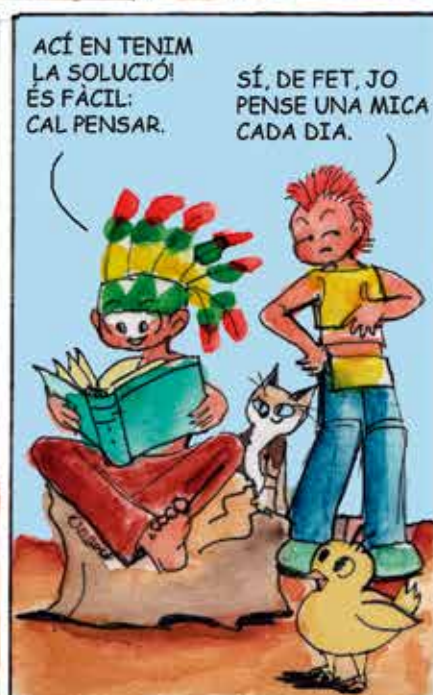

CAPINDI

AVENTURA FANTÀSTICA

PER MARIA JOSÉ GARCÍA ARANA

Plantes

un còmic de Pau Valls

Que normal que és, no?

Sí...

No té ni cua ni ales.

I quin color de pell tan... vulgar.

No té tentacles.

I només té dos ulls. Com pot jugar als videojocs així?

Bé, ja esta bé, deixeu respirar el xic.

Que no es diga que en aquest col·legi discriminem a ningú!

Ací sempre acollim a tots, fins i tot si és una persona tan normal com...

Joan, em dic Joan.

Clar, un nom més normal, impossible.

No et preocupes, Joan, en uns dies segur que eres un més de la colla.

ANNA GAMMA

CORCELAT

9 771130 640008 330

Amorç